

Дамян Дамянов

Живях почти

Живях почти като отшелник
във манастир и глух, и тих,
но без икони. В празник, в делник.
И вярата си не смених.

Признавам, може да е грешна,
бълнуване, напразен сън,
но да ѝ изменя е смешно.
Изменник просто аз не съм.

Дори и фанатик да бъда,
е по-добре. Във този затвор
мен стига ми една присъда.
Не искам другата – позор.

28. V. 1994 г.

КРАЙ

© 1994 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8582>]